

Keep in Touch / International Porcelain meeting

Prostředí užitého umění – designu – nám nabízí celou řadou směrů, kterými se lidská mysl a tvořivost ruku v ruce s technologiemi a průmyslem vydává. V určitém časovém odstupu je možné v proudu kreativity nalézat podobnosti, spojitosti či jiné spřízněné prvky. Ve snaze lépe porozumět současnému dění, jsme se formátem Keep in Touch zaměřili na hledání a mapování charakteristických znaků a přístupů v této oblasti.

Keep in Touch (K.I.T.) je výstavní a ediční projekt programově navazující na tradici Mezinárodních studentských porcelánových symposií a workshopů organizovaných od roku 2010 v Realizačním centru v Dubí u Teplíc. V průběhu let si symposia získala mezinárodní renomé, podporu Fakulty umění a designu, sponzorů a partnerů. (Český porcelán Dubí a.s. a Město Dubí)

Nově koncipovaný formát zaštitěný Uměleckoprůmyslovým muzeem v Praze si klade za cíl ilustrovat materiálovými výstupy tendence v oblasti užitého umění (designu). Organizátorem je ateliér Design keramiky Katedry designu FUD UJEP v Ústí nad Labem. Vzhledem k orientaci výrobního zázemí ateliéru a k dlouhodobé spolupráci s porcelánovou manufakturou Českým Porcelán a.s. je výchozím materiálem pro realizace vybraných projektů – porcelán.

Formát K.I.T.

Symposium – téma v materiálu – porcelán (lektoři, studenti a hosté z oblasti teorie)

Výstava – výstupy z realizace doprovázené patřičnou tématickou instalací, průvodní text

Publikace (katalog) – odborný text, foto dokumentace, cílené souvislosti tématu

„Dnem vzhůru“—objekty s nejasnou funkcí

Letošní ročník 2016 jsme nazvali Dnem vzhůru a zaměřili se na téma příběhu výrobního procesu. Konkrétně na design produktů, jejichž finální podoba je důsledkem autentického tvůrčího výrobního procesu.

Téma příběhu výrobního procesu zastřešuje aktuální tendenci užitého umění (designu), kdy řada tvůrců generuje vlastní estetiku objektů skrze originální postupy, návody, či vlastnoručně vyrobené nástroje a nechává na nás (přímých uživatelích) jaký užitek si k nim dosadíme.

Takové objekty se často pohybují na hranici produktového designu, volného umění, ekologické angažovanosti nebo sociálního komentáře. Svojí nejasnou funkcí nás uvádějí v pochybnost o stavu věcí. Pro jejich význačnost bývá někdy těžké je pojmenovat, přestože formálně se může jednat o vázu, šperk, stůl, stoličku či květináč.

Tendence zesíleného akcentu na originalitu výrobního procesu či jedinečnost a autenticitu produktu skrze výrobní postup, je patrná v posledních letech jak u etablovaných designérů, studií a umělců, tak i na půdě vysokých uměleckých škol. Hledají se cesty vedoucí k nové formě zážitku. Nabourávají se zažité řemeslné postupy, využívají se nové technické možnosti nebo se ožívují zapadlé archaické výrobní návody a technologie.

Čím nás tyto objekty okouzlují a jak si získávají naši důvěru a srdce? To je jedna z otázek, na kterou bude letošní ročník hledat odpovědi.